

— Uredu i drugim strankama naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio bitnu pogrešku koja se tiče prava kada je odbacio žaliteljev zahtjev da se utvrdi da su navodi koje je učinio na raspravi pred Općim sudom dopušteni jer nije bila riječ o novim navodima, nego isključivo o razradi pravnih argumenata koje je već istaknuo pred žalbenim vijećem i Općim sudom.
2. Nadalje, Opći sud je propustio uzeti u obzir činjenicu da žalbeno vijeće nije obrazložilo zašto je potvrdilo odluku Odjela za poništaje o usvajanju zahtjeva protustranaka za proglašavanje žiga ništavim u spojenom postupku na temelju četiriju izvorno odvojenih zahtjeva kao i da je žalitelju naložilo snošenje troškova postupka svih četiriju postupaka pred Uredom, iako su se obje odluke u spojenim predmetima temeljile isključivo na pravima koje je istaknula i/ili kojih je nositelj jedna od dviju protustranaka.
3. Usto, pobijana presuda Općeg suda temelji se na iskrivljavanju činjenica i dokaza te na pogrešnoj predodžbi o svojoj nadležnosti i neosnovanom prisvajanju nadležnosti, u dijelu u kojem je propustio pravilno primijeniti dostupne činjenice i pravo u sklopu drugog tužbenog razloga, to jest u pogledu povrede članka 8. Uredbe br. 207/2009 o žigu Zajednice ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: UZZ). Da se Opći sud držao temeljnih pravnih načela, uključujući prava na pošteno suđenje i obveze obrazlaganja odluke, on bi usvojio tužbu. Potonji zaključak je posebno opravdan ako se uzme u obzir činjenica da je Opći sud potvrdio odluke žalbenog vijeća uz potpunu svijest o tome da protustranka u vrijeme donošenja odluka koje su se pobijale pred Općim sudom nije ni dokazala ni istaknula osnovu za te odluke, to jest postojanje nacionalnog žiga u Beneluksu i Francuskoj. Stoga je Opći sud povrijedio članak 8. stavak 1. i članak 53. stavak 1. UZZ-a jer je prilikom odlučivanja o proglašavanju žaliteljevih žigova ništavim na temelju ranijih žigova u Beneluksu i Francuskoj primijenio pogrešne pravne kriterije.
4. Pogreške koje su počinjene odnose se i na postupovno i na materijalno pravo. Stoga će žalitelj najprije pokazati da je Opći sud pogriješio kada nije dopustio navode na raspravi, a zatim će izložiti razloge zbog kojih je Opći sud trebao zaključiti da je drugi tužbeni razlog osnovan zbog povrede priznatih načela poštenog suđenja kao i s obzirom na činjenice koje je pružio.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice, SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. rujna 2015. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA protiv Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

(Predmet C-485/15)

(2015/C 414/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Tuženik: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

Prethodno pitanje

Protive li se načela iz Ugovora o Europskoj uniji o nediskriminaciji, jednakom postupanju, transparentnosti, javnosti i tržišnom natjecanju nacionalnom pravnom uređenju poput onog iz odredaba članka 10. Zakona br. 537/93, članaka 6., 7., 8. i 17. Ministarske uredbe br. 521/1997, članka 17. Uredbe sa zakonskom snagom 67/97, članka 3. stavka 2. Zakonodavne uredbe br. 96/2005, članka 11. Uredbe sa zakonskom snagom 216/2011, u vezi s člankom 6. Uredbe sa zakonskom snagom br. 78/2010, u dijelu u kojem je na temelju tih nacionalnih odredaba moguće pri dodjeli četrdesetogodišnje koncesije za potpuno upravljanje zračnom lukom izbjeći provedbu javnog natječaja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2015. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – Tommy Hilfiger Licensing LLC i dr. protiv DELTA CENTER a.s.

(Predmet C-494/15)

(2015/C 414/20)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., RADO Uhren AG, Facion Kft., Lacoste S.A., Burberry Limited

Tuženik: DELTA CENTER a.s.

Prethodna pitanja

1. Je li osoba koja je zakupila prostor tržnice i koja pojedinačnim trgovcima stavlja na raspolaganje štandove i mjesta na kojima se štandovi mogu postaviti, posrednik čije usluge koristi treća stranka za povredu prava intelektualnog vlasništva u smislu članka 11. Direktive 2004/48/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva?
2. Može li se protiv osobe koja je zakupila prostor tržnice i koja pojedinačnim trgovcima stavlja na raspolaganje štandove i mjesta na kojima se štandovi mogu postaviti, odrediti mjere predviđene člankom 11. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva, pod istim uvjetima kao što ih je Sud izrazio u presudi od 12. srpnja 2011. u predmetu C-324/09, L'Oréal i dr./eBay i dr. u pogledu određivanja mjera protiv voditelja internetskog portala za prodaju?

⁽¹⁾ SL L 157, 30.4.2004, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2015. uputio Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litva) – W i V protiv X

(Predmet C-499/15)

(2015/C 414/21)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus miesto apylinkės teismas